

Mystieke kunst van Mo Mohamed

Mo Mohamed heeft opnieuw een expositie op Aruba. Ditmaal hangen zijn werken een maand lang bij Westin Aruba Art Gallery. De opening vond plaats op de Dag van San Nicolaas. Gedichten en een muzikaal optreden verbonden het publiek met zijn mystieke werken, prachtig samengevat door Angela met de slotregel 'Art is religion for those who believe'.

Tekst en foto's Christel Cosijn en Richelle van den Dungen Gronovius

Mo Mohamed wordt ondanks zijn tengere gestalte niet snel over het hoofd gezien. Wie hem ziet denkt niet aan een ambtenaar die een baan van negen tot vijf heeft. Mo is kunst. De wereld is zijn kunstacademie waar hij elke dag weer iets van leert, en zijn vrienden, veelal kunstzinnige geesten, zijn leraren. Op de opening van de expositie waren velen van zijn familie en vrienden aanwezig, waaronder ook de hoogbejaarde Juan Chabaya Lampe, beter bekend als Padú del Caribe. Met deze pianist, zanger, dichter, componist, schrijver en schilder heeft hij veel raakvlakken en beiden nemen een populaire plaats in binnen de gemeenschap van de Arubaanse kunstkringen.

Nadat Mo Mohamed zijn draai niet kon vinden in de maatschappij besloot hij te gaan schilderen en dit doet hij al veertig jaar met groot succes. Hij exposeerde op vele plaatsen, waaronder Nederland, Suriname, Curaçao, Brazilië,

Mo Mohamed met Padú del Caribe.

Duitsland, Guyana, Haïti en natuurlijk op Aruba. In het beeldend werk en ook in de muziek van Mo vind je zijn verbondenheid met grote geesten terug. Kijkend naar zijn schilderijen word je geraakt in je oergevoel. Je voelt je op een mysterieuze manier verbonden met de tijd toen de wereld nog bestond uit traditionele stammen met respect voor de geheimzinnige krachten van de Schepper en zijn goden. De maskers en gezichten doen veelal voodooachtig aan.

Het onbehaaglijke gevoel dat sommige van zijn werken opwekken trekt de kijker aan terwijl het hen tegelijkertijd ook afstoot. Mo schildert vaak tafereel uit een wereld die bijna verloren is gegaan, over toen de mens nog dicht bij de natuur

stond en door middel van rituelen deze wereld bezwoer. Een mystieke tijd die via zijn schilderijen opnieuw gaat leven. 'The Wedding' is een gemakkelijk te begrijpen schilderij. De man en vrouw, naar elkaar gericht, zijn duidelijk blij en de attributen die erom heen zijn geschilderd zijn herkenbaar. Het is eerder informatief dan magisch in tegenstelling tot bijvoorbeeld 'Female Protection'. Hoe langer je hier naar kijkt, des te meer je in de ban raakt. Zonder dat je er erg in hebt word je meegenomen naar een wereld waarin alles draait om macht, mysterieuze krachten van licht en donker, de strijd tussen goed en kwaad.

Mo schildert met zijn ziel in een directe verbinding staat met het goddelijke, die grote

kracht die hem al zijn hele leven als schilder en muzikant inspireert. Dit is niet alleen terug te vinden in zijn levenshouding maar ook in zijn penseelvoering en kleurgebruik. Mo schildert zonder te denken, hij is het werktuig, een medium van verloren goden. Goden die het zwijgen zijn opgelegd toen keizer Constantijn I besloot voor een godsdienst te kiezen met één god. Dit werd aanbevolen en ondersteund door Rome met alle gewelddadige gevolgen van dien.

Maar een god is geen politieke partij die je kan afschaffen, het is geen boom die je omhakt, of een gebouw dat je opblaast. Ondanks het verbod om de oude goden nog aandacht te geven zijn er vele stammen en volkeren die dit verbod hebben

genegeerd en in het geheim door gingen met hun rituelen en aanbidding. Voodoo ('voodoo') heeft zijn oorsprong in West-Afrika en is een vorm van religie waarbij men gelooft in een Schepper die bijgestaan wordt door meerdere goden, godinnen, voorouders en geesten. In de tijd van de slavernij verhuisde voodoo met de slaven mee.

Ook in het Caribisch gebied leeft voodoo nog steeds. Haïti staat er zelfs bekend om, geheime voodoo bijeenkomsten waar tijdens het dansritueel dansers en danseressen in trans raken. Toen Mo in Suriname woonde werd hij waarschijnlijk ook beïnvloed door winti. Winti is een vorm van Afrikaanse voodoo vermengd met Indianerituelen en wordt ook wel 'yeye' of 'konfo' genoemd. Dit zien we terug in het schilderij 'The Wedding'. De voorwerpen rondom het trouwende paar zijn herkenbaar uit de Indiaanse cultuur. Potten, schalen, kalebassen en aardewerken figuren worden gebruikt om de voodoo krachten te voeden en zo de geesten gunstig te stemmen. Vaak echter worden de maskers, rituelen en griezelige voorwerpen verkeerd uitgelegd waardoor het angstaanjagende karakter ervan de mens schrik aanjaagt.

Dit is zeker het geval bij iemand die zich niet verbonden voelt met de spirituele wereld. Het angstaanjagende karakter van Mo's schilderijen heeft maar één doel. De boze geesten schrik aanjagen. Mo slaagt er opnieuw in het publiek in de ban te brengen van de mysterieuze geestenwereld, een wereld die we vrezen maar diep in ieder van ons verankerd ligt.

Female Protection van Mo Mohamed.

The Wedding van Mo Mohamed.